

ע"פ 668/23 - דאוד פראס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 668/23

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: דאוד פראס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בבאר
שבע מיום 19.1.2023 בתתע"א 9837-03-22
שניתנה על ידי כבוד השופטת א' גרבי

בשם המערער: עו"ד עלא קישאוי

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (השופטת א' גרבי; להלן: המותב) מיום 19.1.2023 בתתע"א 9837-03-22 (להלן: ההליך), שבה נדחתה בקשת המערער לפסילת המותב.

1. ביום 23.3.2022 הוגש כתב האישום נגד המערער המייחס לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 19.3.2022 נהג המערער ברכב על אף שרישיונו נפסל על ידי בית משפט השלום בנתניה ביום 1.2.2022 (ת"פ 46532-06-21; להלן: ההליך הקודם).

2. בדיון ההקראה מיום 2.6.2022, כפר המערער בעובדות כתב האישום ודיון הוכחות נקבע ליום 19.1.2023. במהלך דיון ההוכחות, ביקשה ב"כ המשיבה להגיש לבית המשפט את פרוטוקול הדיון מההליך הקודם ואת אישור

עמוד 1

הפקדת רישיונו של המערער. ב"כ המערער התנגד לבקשה בציינו כי "זה לא היה בחומר החקירה". חרף התנגדות זו, הורה המותב על הגשת פרוטוקול הדיון מההליך הקודם, אולם לא הכריע באשר להגשת אישור ההפקדה.

כעולה מפרוטוקול הדיון, לאחר שב"כ המשיבה שבה על בקשתה להגיש את אישור הפקדת הרישיון, הגיב ב"כ המערער בבקשת פסלות, באמרו: "אני מתנגד להגשת אישור ההפקדה. אבקש שירשם שבית המשפט מסר שהוא יכול לראות את אישור ההפקדה בתיק [...] בית המשפט הוא לא עד והוא לא אמור להכנס לתיק אחר. מטעם זה אבקש שבית המשפט יפסול את עצמו".

3. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשת הפסלות, והמותב דחה את הבקשה על אתר. המותב ציין כי "כחלק מעדי המאשימה בכתב האישום מופיע גם פרוטוקול הדיון והתעודות נושא הפסילה" מההליך הקודם, וכי "מאחר שהתיק נושא הפסילה מהווה חלק מראיות המאשימה, הרי שניתן לעיין בו". מכל מקום, הבהיר המותב כי טרם הכריע בבקשת המשיבה להגשת אישור הפקדת הרישיון, זאת לאור התנגדות ב"כ המערער, וכי ממילא "טרם עיין בו".

4. מכאן הערעור שלפניי, שבו חוזר המערער על הטענות שפורטו בבקשת הפסלות. לטענתו, במהלך דיון ההוכחות קבע המותב כי "הוא יכול להיכנס לתיק אחר על מנת לעיין ולתור אחר ראיה שמהשיבה לא צירפה לחומר ראיות" וכך לצפות באישור הפקדת הרישיון שהוגש בגדרי ההליך הקודם. לשיטת המערער, קביעה זו של המותב "מקימה חשש ממשי וכבד שהמשפט לא ינוהל באופן אובייקטיבי" ו"יש בה משום נקיטת עמדה פסולה" כלפי המערער. עוד מוסיף המערער וטוען כי קביעה זו מנוגדת לדיון ומצדיקה את פסילת המותב ולו מחמת מראית פני הצדק.

5. עיינתי בטענות המערער ובאתי לידי מסקנה כי דין הערעור להידחות. המבחן לפסילת שופט קבוע בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ולפיו יש לבחון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. לא מצאתי כי מתקיים חשש כזה בענייננו. המערער אינו טוען כי המותב נחשף למידע מתיק אחר שהתנהל בעניינו; כל שנטען בהקשר זה הוא כי המותב הצהיר כי "הוא יכול להיכנס לתיק האחר ולראות שם את אישור ההפקדה" (סעיף 6 לערעור; ההדגשה הוספה). ואולם, בהחלטתו הבהיר המותב כי טרם הכריע בבקשה להגשת אישור ההפקדה וטרם עיין בו. הבהרתו של המותב במסגרת החלטת הפסלות מדברת בעד עצמה, ולא מצאתי כי ניתן ללמוד ממנה על עמדה כלשהי בנוגע לבקשה עצמה, בנוגע לאישור הפקדת הרישיון שיוגש ככל שהבקשה תתקבל, או בנוגע לטענות שיהא ביכולתם של הצדדים להעלות על בסיסו. מכל מקום, לא הוכח, וממילא אף לא נטען, שהמותב נחשף לחומר בלתי-קביל כלשהו, לא כל שכן חומר שההיחשפות לו מצדיקה את פסילתו (השוו: ע"פ 683/21 מהלו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (8.2.2021)). לפיכך, לא שוכנעתי כי הוצגה עילה לפסילת המותב, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ל' בשבט התשפ"ג (21.2.2023).

ה נ ש י א ה

עמוד 2

